

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/79/2017
Identifikačné číslo spisu: 3516010136
Dátum vydania rozhodnutia: 25.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3516010136.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci obvineného G. G. M. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí 25 júla 2018 v Bratislave o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júla 2016, sp. zn. 3To/52/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného G. G. M. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 17. mája 2016, sp. zn. 1T/48/2016, (ďalej len ako okresný alebo prvostupňový súd) bol obvinený G. G. M. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. v časti skutku označenom pod č. 1 a zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v časti skutku označenom pod č. 2, na tom skutkovom základe, že

1/ obvinený dňa 12. januára 2016 v čase od 16.00 hod. do 17.00 hod. prišiel do bytu číslo XXX, nachádzajúcom sa na 1. poschodí Bytového domu M., v U. G. U. H., L. V. X, následne neuposlušol výzvu nájomníčky bytu č. XXX, N. G. a M. L., aby si zbalil svoje veci a z bytu odišiel, a povedal M. L., nech zavolá policajtov, že on chce, aby prišli, inak to tam všetko porozbíja, a tiež jej povedal, že uvidí aký v skutočnosti je a že sa nebojí policajtov, že im ukáže, aký je a v uvedenom byte zotrval až do príchodu hliadky polície, ktorá ho v putách vyviedla z bytu von,

2/ dňa 12. januára 2016 v čase o 17.02 hod., potom ako do bytu číslo XXX, nachádzajúcom sa na 1. poschodí Bytového domu M., v U. G. U. H., L. V. X, prišli príslušníci Policajného zboru, práp. Bc. A. R. a stržm. W. D., služobne zaradení na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Novom Meste nad Váhom, a vyzvali obvineného na preukázanie totožnosti, tento uvedený výzvu neuposlušol, následne ho opakovane vyzvali, aby preukázal svoju totožnosť a by zostal sedieť na stoličke v kuchyni, čo rovnako neuposlušol a niekoľkokrát sa postavil, začal sa správať agresívne a tiež slovne napadol stržm. W. D.

so slovami: „Mne nebude žiadny 15-ročný policajt nič rozkazovať, keby som bol s tebou v kletke, tak by si uvidel.“, následne sa obvinený postavil a išiel si do kúpeľne zobrať žiletkový holiaci strojček, ktorý po výzve práp. Bc. A. R. odložil a až vtedy predložil doklad totožnosti, pričom začal príslušníkov Policajného zboru poučať o tom, čo majú robiť, že ho majú zobrať na políciu a odviesť do Poľska, a keď mu práp. Bc. A. R. povedal, že ho len vyvedú z bytu von a do Poľska ho neodvezú, tak im začal vulgárne nadávať po slovensky, ale i v poľštine, stupňoval svoje agresívne správanie a rukou strčil do práp. Bc. A. R., po čom mu chceli príslušníci Policajného zboru nasadiť putá, s čím obvinený súhlasil a dal ruky pred seba, no následne, keď ho chceli vyprevadiť z bytu von, tak začal klásť aktívny odpor, správal sa agresívne a nekontrolovane, na čo musel byť obvinený za použitia donucovacích prostriedkov na zemi spacifikovaný, pričom spadol spolu s príslušníkmi Policajného zboru na zem, kde s príslušníkmi Policajného zboru zápasil, kopal nohami, chcel sa dvihnúť zo zeme, nakoniec bol za použitia hmatov, chvatov, úderov a kopov sebaobrany a pomocou ďalších dvoch príslušníkov mestskej polície opätovne spacifikovaný a vyvedený z bytu von, pričom uvedeným konaním spôsobil práp. Bc. A. R. zranenia vo forme podvrtnutia väzov pravého zápästia bez úrazových zmien na kostnom skelete, ďalej odreniny kože v oblasti oboch rúk a pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti oboch predlaktí ľahšieho charakteru, ktoré si vyžiadali obmedzenie v obvyklom spôsobe života po dobu 2 týždňov.

Obvinenému bol za to uložený podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v znení nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, PL. ÚS 106/2011, publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z., úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého súd podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. určil obvinenému skúšobnú dobu vo výmere 4 rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Okresný súd zároveň podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. uložil obvinenému zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 3 Tr. zák. súd obvinenému uložil zákaz spočívajúci v kupovaní alkoholických nápojov, návštev pohostinstiev a reštauračných zariadení, návštev kultúrnych a športových podujatí, hrania na hracích automatoch a návštev a vstupu do akéhokoľvek zariadenia, vyhradeného miesta alebo priestoru, kde sa prevádzkujú hracie automaty.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protialkoholické a psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Rozsudok okresného súdu napadol odvolaním prokurátor čo do výroku o treste v neprospech obvineného.

Rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zo 14. júla 2016, sp. zn. 3To/52/2016, (ďalej len ako krajský alebo odvolací súd) podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody. Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného G. G. M. odsúdil podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Najvyšší súd podotýka, že uznesením Okresného súdu Trnava z 20. apríla 2017, sp. zn. 24Nt/8/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 29. júna 2017, sp. zn. 6Tos/125/2017, došlo podľa § 411 ods. 1 Tr. por., § 9 ods. 3 zák. č. 475/2005 Z. z., k zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody obvineného jeho preradením z ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Rozsudok krajského súdu bol obvineným prostredníctvom ustanoveného obhajcu napadnuté dovolaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené 7. júla 2017. Obsah tohto dovolania, ktoré obvinený podradil pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tvorí námietka spočívajúca v tom, že krajský súd

uložil obvinenému trest odňatia slobody bez jeho podmieneného odkladu so skúšobnou dobou a s probačným dohľadom za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení.

Obvinený svoje dovolanie odôvodnil tým, že v pôvodnom konaní neboli riadne a zákonne vykonané všetky dôkazy, ktoré mali byť vykonané. Najmä namieta, že existuje kamerový záznam z miesta činu, ktorý jasne preukazuje jeho nevinu, resp. vyplýva z neho skutočnosť, že skutok - útok na verejného činiteľa - sa nestal tak, ako sa opisuje v rozsudkoch okresného a krajského súdu. Obvinený je toho názoru, že predmetný dôkaz s ohľadom na zranenia, ktoré utrpel, preukazujú, že nie on, ale zasahujúci policajti napadli jeho a on sa len bránil presile v obave o svoje zdravie.

Dovoláním obvinený spochybňuje závery krajského súdu v tom, že zbytočne prísne a v nesúlade s právom dospel k záveru, že obvinený má sklony k protispoločenskému konaniu a k páchaniu trestných činov, vzhľadom k čomu odvolací súd, podľa názoru obvineného, nesprávne dospel k záveru, že obvinenému nie je možné uložiť podmienený trest odňatia slobody tak, ako to urobil okresný súd.

Nesprávne hodnotenie osoby obvineného malo byť spôsobené tým, že krajský súd vychádzal z európskeho informačného systému registra trestov, hoci vo svojom rozsudku tento súd sám uviedol, že na odsúdenia v Poľskej republike nie je možné prihliadať. Dôvod pre použitie inštitútu podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody podľa obvineného zvyrazňuje prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností v jeho prípade. Krajskému súdu zároveň vytýka, že nezohľadnil ustanovenia § 34 ods. 1 a ods. 4 Tr. zák.

V zmysle vyššie uvedeného Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len ako najvyšší súd) navrhol, aby sa rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v neprospech obvineného. Aby toto rozhodnutie postupom podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil a aby krajskému súdu podľa § 388 Tr. por. prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť o nej.

Predmetné dovolanie bolo Okresnej prokuratúre Nové Mesto nad Váhom doručené 10. augusta 2017, pričom tá sa k nemu žiadnym spôsobom nevyjadрила.

Najvyšší súd ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) spis a dovolanie predbežne preskúmal v zmysle § 378 Tr. por. a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2, § 372 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), podala ho oprávnená osoba (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom mieste (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), dovolanie má náležitosti predpokladané zákonom (§ 374 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por.). Súčasne však dovolací súd zistil, že je dôvod na odmietnutie dovolania z dôvodu uvedeného v § 382 písm. c/ Tr. por., lebo nie sú splnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok znamená zásah do už právoplatného rozhodnutia, jeho následkom tak býva zvyčajne narušenie stability konečného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. V takých prípadoch preto musí výrazne akcentovať záujem na zákonnosti a spravodlivosti rozhodnutia alebo i konania, ktoré takémuto rozhodnutiu predchádzalo, nad záujmom na stabilite a nezmeniteľnosti takéhoto právoplatného rozhodnutia. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia.

Najvyšší súd na úvod považuje za dôležité uviesť, že z obsahu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou, jasne vyplýva, že dovolací súd nevstupuje do procesu hodnotenia dôkazov, teda dôkazy nehodnotí ani nepreskúmava správnosť úvah skôr vo veci konajúcich súdov pri hodnotení dôkazov.

Najvyšší súd k otázke neuloženia podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v zmysle § 51 Tr. zák. poukazuje na svoje skoršie uznesenie z 27. januára 2015, sp. zn. 2

Tdo 68/2014, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 86/2015, podľa ktorého dôvodom dovolania je len uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo uloženie takého druhu trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa (§ 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.). Dĺžka konania nemôže byť dôvodom na úspešné uplatnenie dovolacej námietky týkajúcej sa neprímeranosti trestu uloženého v rámci zákonnej sadzby alebo nepoužitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu (§ 39 Tr. zák.) alebo podmieňačnom odklade výkonu trestu odňatia slobody (§ 49 Tr. zák.).

Tento záver možno analogicky vzťahovať aj pre prípad, ak súd neaplikuje ustanovenie o podmieňačnom odložení výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v zmysle § 51 Tr. zák. Tým, že krajský súd nevyužil svoje moderačné oprávnenie a výkon trestu odňatia slobody podmieňačne neodložil s probačným dohľadom (ako to urobil v predmetnej veci okresný súd), neznamená, že by bol obvinenému uložený trest mimo trestnú sadzbu ustanovenú Trestným zákonom.

Najvyšší súd dodáva, že v prípade, ak by aj pripustil námietku obvineného ako dôvod pre podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak táto nie je dôvodná, nakoľko v predmetnej trestnej veci neboli splnené podmienky pre aplikáciu inštitútu podmieňačného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom podľa § 51 Tr. zák.

Krajský súd v písomnom znení svojho rozsudku na str. 5 a 6 riadne zdôvodnil potrebu nepodmieňačného odsúdenia pre splnenie požiadavky generálnej ako aj individuálnej prevencie. K tomuto záveru odvolací súd viedli okolnosti zvyrazňujúce závažnosť obvineným spáchaného zločinu a tiež negatívna charakteristika osoby obvineného a možnosti jej nápravy. Pri hodnotení osoby obvineného odvolací súd správne prihliadol aj na jeho odsúdenia v Poľskej republike, nakoľko pri posudzovaní osoby páchatela sa venuje pozornosť celému jeho predchádzajúcemu životu - tieto rozhodnutia spolu vytvárajú celistvý obraz o osobe obvineného. Za pomery páchatela možno považovať viac významných skutočností než tie, ktoré je možné subsumovať do kategórie poľahčujúcich či priťažujúcich okolností, pričom skutočnosť, že predmetné rozhodnutia Poľskej republiky nemožno zohľadniť v zmysle § 7b ods. 2 Tr. zák. je pre posúdenie osoby páchatela irelevantná. Zohľadnenie v zmysle naposledy uvádzaného ustanovenia má význam pre aplikáciu ustanovení § 37 písm. m/, § 38 ods. 5, ods. 6, § 47 ods. 2, § 61 ods. 3, ods. 5 písm. a/ Tr. zák. (viď rozsudok najvyššieho súdu zo 4. augusta 2015, sp. zn. 2 Urto 4/2015, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 14/2015), k čomu v tomto prípade celkom správne nedošlo. Opakujeme, že táto skutočnosť nebola jediným dôvodom pre uloženie nepodmieňačného odsúdenia. Dovolací súd sa v tejto časti plne stotožňuje so závermi krajského súdu, a preto na ne bez ďalšieho odkazuje.

Pre úplnosť najvyšší súd zároveň považuje za potrebné uviesť, že z odôvodnenia písomného znenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že odvolací súd dospel k nesprávnej výmere trestnej sadzby (v prospech obvineného), keď túto určil v rozmedzí od 3 rokov až 8 rokov. S ohľadom na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 8. apríla 2009, sp. zn. 23To/1/2009, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 32/2009 je správna úprava zákonom ustanovenej trestnej sadzby po preukázaní prevahy poľahčujúcich okolností a zároveň pri aplikácii asperačnej zásady u obvineného v rozmedzí od 3 rokov až 8 rokov a 5 mesiacov.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti postupoval najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.